

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109224206
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4109224206.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcov: 1/ Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, 2/ Mgr. Ing. Miroslav Zdychavský, Radlinskeho 5, P. O. Box 27C, Nitra, správca konkurznej podstaty úpadcu F. C., bytom D., M. 4, proti žalovaným: 1/ F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., M. 4, 2/ W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., D. C. XX/X, žalovaní v 1. a 2. rade zastúpení JUDr. Máriou Konrádovou, advokátkou, AK Nitra, Farská 9, 3/ A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., M. 5, o určenie neplatnosti darovacej a kúpnopredajnej zmluvy a určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky z 16. januára 2014, č.k. 10C/227/2009-512, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcom v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovaným v 1. a 2. rade titulom náhrady trov konania k rukám ich právnej zástupkyne sumu 4.426,28 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalovanému v 3. rade súd náhradu trov konania nepriznal. Žalobcom v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet súdu prvého stupňa titulom náhrady trov štátu sumu 580,21 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Právne vec odôvodnil s poukazom na ust. § 142 ods. 1, § 148 ods. 1, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), § 10, § 11, § 13 ods. 2 a 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „vyhlášky“), ako aj zisteným skutkovým stavom. Pri neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa v danej veci rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP vzhľadom na plný úspech žalovaných v 1. a 2. rade. Žalovanému v 3. rade, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, pretože mu žiadne nevznikli. Žalovaní v 1. a 2. rade boli v konaní zastúpení tou istou advokátkou a predmetom konania boli tri samostatné nároky pozostávajúce z: 1/ určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, 2/ určenia neplatnosti darovacej zmluvy a 3/ určenia neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy. V konaní o určenie vlastníckeho práva bolo potrebné pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vychádzať z ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky. Na podporu uvedeného názoru poukázal jednak na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. US 119/2012-24 zo dňa 16.05.2012, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7 M Cdo 10/2012 zo dňa 15.11.2012. V konaní o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a určenie neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky. Na podporu svojho tvrdenia odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 18/2008 zo dňa 30.11.2009. Výklad ustanovenia § 13 ods. 2 vyhlášky podrobne rozviedol, pričom zásadnou skutočnosťou bolo vyhodnotenie, či spoločenstvo žalovaných v 1. a 2. rade je spoločenstvom samostatným, alebo spoločenstvom nerozlučným. Uviedol, že pri samostatnom spoločenstve nejde o ich spoločné právo alebo povinnosť a rozhodnutie súdu môže vyznieť voči každému z nich inak. Naproti tomu pri nerozlučnom spoločenstve platia úkony jedného zo spoločníkov aj pre ostatných spoločníkov. Vychádzajúc z uvedeného a s prihliadnutím na predmet konania, teda určenie vlastníckeho práva,

určenie neplatnosti darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade a určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim, vyhodnotil procesné spoločenstvo žalovaných v 1. a 2. rade ako nerozlučné spoločenstvo a o spoločných úkoloch v rámci trov právneho zastúpenia nebolo možné hovoriť, pretože tie sa uplatňujú výlučne v samostatnom spoločenstve účastníkov. Znamená to, že ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky pri náhrade trov právneho zastúpenia žalovaných v 1. a 2. rade nebolo možné aplikovať. Situácia bola však iná v prípade ustanovenia § 13 ods. 3 vyhlášky. V konaní o určenie vlastníckeho práva pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia vychádzal z ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky, pretože išlo o predmet konania, ktorý je oceníteľný v peniazoch. Pri stanovení výšky jedného úkonu právnej služby vychádzal z kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 02.04.2007 uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim (ktorej učenie neplatnosti bolo aj predmetom tohto konania), v ktorej bola stanovená kúpna cena 820.000,- Sk, t. j. 27.219,01 eura a z čoho jeden úkon právnej služby je 436,54 eura. V konaní o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a o určenie neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy pri stanovení hodnoty jedného úkonu právnej služby vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky, čo znamená 1/13 výpočtového základu. Konanie bolo začaté dňa 23.09.2009, kedy bol návrh doručený Okresnému súdu v Nitre. 1/13 výpočtového základu je v roku 2009 bola 53,49 eura, v roku 2010 - 55,49 eura, v roku 2011 - 57 eur, v roku 2012 - 58,69 eura a v roku 2013 - 60,07 eura. Žalovaným v 1. a 2. rade bolo priznaných celkovo 9 úkonov právnej služby, z ktorých boli dva za rok 2010: 1/ príprava a prevzatie vecí dňa 22.09.2010, 2/ účasť na pojednávaní dňa 24.09.2010, dva úkony sú za rok 2011: 3/ účasť na pojednávaní dňa 12.01.2011, 4/ účasť na pojednávaní dňa 08.06.2011, tri úkony boli v roku 2012: 5/ písomné vyjadrenie k znaleckému posudku, 6/ účasť na pojednávaní 12.09.2012, 7/ účasť na pojednávaní dňa 16.10.2012 a v roku 2013 boli zohľadnené dva úkony právnej služby: 8/ účasť na pojednávaní dňa 06.02.2013, 9/ písomné vyjadrenie k odvolaniu voči rozhodnutiu vo veci samej. Pri druhom, treťom a štvrtom úkone právnej služby bola odmena priznaná len v rozsahu 1, pretože uvedené pojednávania boli hneď odročené (§ 14 ods. 5 písm. b/ vyhlášky). Celková hodnota jedného úkonu právnej služby predstavovala podľa § 13 ods. 3 vyhlášky (ako súčet základnej sadzby tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou, teda 436,54 eur a 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny v ostatných dvoch spojených veciach o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a o určenie neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy) 473,54 eura za rok 2010 (436,54 eura + 18,50 eura + 18,50 eura), 474,54 eura za rok 2011 (436,54 eura + 19 eur + 19 eur), 475,66 eura za rok 2012 (436,54 eura + 19,56 eura + 19,56 eura) a napokon 476,58 eura za rok 2013 (436,54 eura + 20,02 eura + 20,02 eura). Súčasťou trov právneho zastúpenia bol aj režijný paušál 2 x 7,21 eura + 2 x 7,41 eura + 3 x 7,63 eura + 2 x 7,81 eura. Právna zástupkyňa žalovaných v 1. a 2. rade cestovala na pojednávania dňa 24.09.2010, 12.01.2011, 08.06.2011, 12.09.2012, 16.10.2012, 06.02.2013 na trase Nitra - Nové Zámky a späť, a preto v rámci trov právneho zastúpenia bola priznaná náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky pri každom z uvedených dní za 4 polhodiny nasledovne: 24.09.2010 48,08 eura (12,02 eura x 4 polhodiny), 12.01.2011 49,40 eura (12,35 eura x 4 polhodiny), 08.06.2011 49,40 eura (12,35 eura x 4 polhodiny), 12.09.2012 50,84 eura (12,71 eura x 4 polhodiny), 16.10.2012 50,84 eura (12,71 eura x 4 polhodiny) a 06.02.2013 52,04 eura (13,01 eura x 4 polhodiny). Napokon podľa § 15 písm. a/ k § 16 ods. 4 vyhlášky bola žalovaným v 1. a 2. rade priznaná aj náhrada za cestovné na trase Nitra - Nové Zámky a späť vo vyššie uvedených dňoch, kedy ich právna zástupkyňa cestovala na jednotlivé pojednávania osobným motorovým vozidlom P.I.Y., ktorého priemerná spotreba je 5,1 l benzínu/100km (veľký technický preukaz). Pri každom z dní 24.09.2010, 12.01.2011, 08.06.2011, 12.09.2012, 16.10.2012, 06.02.2013 je základná náhrada 14,49 eura (0,183 eura/km x 79,2 km predstavujúcich cestnú vzdialenosť na trase Nitra - Nové Zámky a späť). Náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri jednotlivých dňoch je nasledovná: za deň 24.09.2010 je výška 4,24 eura (5,1 l/100 km x 79,2 km x 1,050 eura/l), za deň 12.01.2011 je výška 4,66 eura (5,1 l/100 km x 79,2 km x 1,154 eura/l), za deň 8.06.2011 4,98 eura (5,1 l/100 km x 79,2 km x 1,232 eura/l), za deň 12.09.2012 5,45 eura (5,1 l/100 km x 79,2 km x 1,348 eura/l), za deň 16.10.2012 5,28 eura (5,1 l/100 km x 79,2 km x 1,306 eura/l), za deň 06.02.2013 4,93 eura (5,1 l/100 km x 79,2 km x 1,220 eura/l). Právna zástupkyňa žalovaných v 1. a 2. rade je platiteľkou dane z pridanej hodnoty (DPH) od 15.03.2009. Pri určení konečnej výšky trov právneho zastúpenia odporcov v 1. a 2. rade musel byť zohľadnený aj fakt, že sadzba DPH do 31.12.2010 bola 19 % a od 01.01.2011 je 20 %, ktorú bolo potrebné pripočítať k celkovým trovám právneho zastúpenia žalovaných v 1. a 2. rade podľa § 18 ods. 3 vyhlášky. V súdnej veci to znamená, že za obdobie od 22.09.2010 do 31.12.2010 predstavujú trovy právneho zastúpenia 673,16 eura a pozostávajú z prvých dvoch úkonov právnej služby 591,93 eura, režijného paušálu 14,42 eura, cestovných náhrad za deň 24.09.2010 18,73 eura a napokon z náhrady za stratu času za uvedený deň 48,08 eura. Výsledných 673,16 eura súd navýšil o 19 % DPH na 801,06 eura. Za obdobie od 01.01.2011 predstavujú trovy právneho zastúpenia 3.021,02 eura za

posledných 7 úkonov právnej služby vo výške 2.617,42 eura, režijný paušál 53,33 eura, cestovných náhrad 72,45 eura + 25,30 eura a z náhrady za stratu času 252,52 eura. Výsledných 3.021,02 eura bolo potrebné navýšiť o 20 % DPH na 3.625,22 eura. Celkové trovy právneho zastúpenia žalovaných v 1. a 2. rade tak spolu predstavovali 4.426,28 eura. V danom prípade vznikli trovy štátu vo výške 580,21 eura pozostávajúcich z úhrady znalečného, na ich úhradu zaviazal žalobcov v 1. a 2. rade v zmysle § 148 ods. 1 OSP.

Proti prvému výroku tohto uznesenia podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v 1. rade, domáhajúc sa zrušenia napadnutého uznesenia. Uviedol, že súd prvého stupňa uznesením o uložení poplatkovej povinnosti za návrh súdny poplatok vyrubil podľa položky 1 písm. b/ sadzobníka súdny poplatkov. Pri stanovení tarifnej odmeny však súd prvého stupňa aplikoval iný princíp ako pri stanovení výšky súdneho poplatku. Mal za to, že súd prvého stupňa mal správne postupovať tak, že základná sadzba tarifnej odmeny bude rovnaká vo všetkých troch prípadoch a predstavuje 1/13 výpočtového základu, následne mal súd určiť výšku základnej sadzby tarifnej odmeny na jeden úkon po spojení všetkých troch konaní. Takto vypočítaná základná sadzba mala byť znížená v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o 50 % a následne vynásobená počtom zastupovaných účastníkov konania.

K odvolaniu žalobcu v 1. rade sa vyjadrili žalovaní v 1. a 2. rade. Uviedli, že predmetom sporu v danej veci bolo aj určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré bolo oceníteľné peniazmi a aj žalobcovi išlo o to, aby týmto úkonom získal finančné prostriedky. Zároveň poukázali na rozhodovacia prax okresných súdov, ktoré v prípadoch žalôb o určenie vlastníckeho práva ani nezačnú samotné konanie vo veci, pokiaľ žalobca neurčí ich hodnotu a nezaplatí súdny poplatok.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a že spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie v napadnutej časti, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 1. rade nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP. V ostatných, odvolaním nenapadnutých častiach, týkajúcich sa náhrady trov konania žalovaného v 3. rade a trov štátu, nadobudlo uznesenie právoplatnosť.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 212 ods. 1 OSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dôležité funkcie pri prevencii a sú zároveň aj sankciou za neúspech v

sporovom konaní, alebo za chybné vedenie sporového konania. Trovy konania chránia pred šikanóznym vedením sporov a svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré vznikli od momentu začatia konania do jeho skončenia, resp. ktoré vznikli aj pred začatím konania, ale ich vynaloženie bezprostredne súvisí s konaním.

V sporovom konaní je kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania miera úspechu vo veci. Miera úspechu závisí od toho, v akom rozsahu súd prevzal žalobný petit do svojho rozhodnutia. Ak súd rozhodol tak, ako bolo uvedené v žalobe, teda žalobe v plnom rozsahu vyhovel, žalobca mal vo veci plný úspech, a teda mu patrí plná náhrada trov konania. Ak účastníkovi nebolo vyhovené v plnom rozsahu, má úspech len čiastočný, teda každý účastník je sčasti úspešný a sčasti neúspešný.

Odvolačný súd v zmysle § 212 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna a presvedčivá. Mal za to, že sa s dôvodmi, ktoré žalobca v 1. rade uvádzal v odvolaní vysporiadal už súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, pričom rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsťančné konanie tvoria jeden celok.

Odvolačný súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Žalovaní mali v spore plný úspech, keďže súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 10C/227/2009-438 zo dňa 06. 02. 2013 tak, že žalobu zamietol a Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6Co/162/2013-499 zo dňa 30.10.2013 zamietajúci rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V zmysle § 142 ods. 1 OSP účastník konania, ktorý mal vo veci plný úspech, teda žalovaní, majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania proti žalobcom. Žalobca v 1. rade v odvolaní namietal výšku hodnoty jedného úkonu právnej služby a nedodržanie postupu podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nenamietal jednotlivé úkony, za ktoré bola odmena priznaná a ani výšku priznaných cestovných náhrad a náhrad za stratu času. Svoje odvolanie odôvodňoval tým, že pri vyrubovaní súdneho poplatku súd prvého stupňa použil iný princíp ako pri určovaní výšky jedného úkonu právnej služby.

Odvolačný súd má za to, že súd prvého stupňa správne určil hodnotu jedného úkonu právnej služby. Hodnota jedného úkonu právnej služby sa neodvíja od vyrubového súdneho poplatku a postupu, ktorým sa spravuje súd pri vyrubovaní súdnych poplatkov. Pri určovaní výšky jedného úkonu právnej služby musí súd postupovať v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky účinnnej do 30.06.2013 ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku.

Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013 základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 119/2012-24 zo dňa 16. mája 2012, v zmysle ktorého pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom daného súdneho sporu, peniazmi oceniteľné, potom sa táto čiastka považuje za základ pre tarifnú hodnotu odmeny advokáta podľa § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci, pretože táto vyhláška dôsledne rozlišuje situácie, kedy je predmet právneho sporu o ktorom vlastníctve sa rozhoduje peniazmi oceniteľný, a kedy nie je. Nie je preto možné vychádzať z názoru, že

vždy keď je predmetom konania určenie vlastníckeho práva k veci, nie je možné tento predmet konania peniazmi oceniť v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Súd prvého stupňa správne postupoval, ak vychádzal zo skutočnosti, že predmetom konania boli tri samostatné nároky pozostávajúce z 1/ určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, 2/ určenia neplatnosti darovacej zmluvy a 3/ určenia neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy. Súd prvého stupňa v konaní o určenie vlastníckeho práva správne postupoval pri vyčíslení trov právneho zastúpenia, keď vychádzal z ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky, pretože ide o predmet konania, ktorý je oceníteľný v peniazoch - a teda správne vychádzal z kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 02.04.2007 uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim (ktorej učenie neplatnosti bolo aj predmetom tohto konania), v ktorej bola stanovená kúpna cena 820.000,- Sk, t.j. 27.219,01 eura, a z čoho jeden úkon právnej služby je 436,54 eura. V konaní o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a určenie neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy bolo nutné pri náhrade trov právneho zastúpenia vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky - 1/13 výpočtového základu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne určil tarifnú hodnotu jedného úkonu právnej služby a správne postupoval v zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, s ktorým sa bez výhrad stotožňuje.

Žalobca v 1. rade v odvolaní namietal nesprávny post súdu pri výpočte jedného úkonu právnej služby, keď nepostupoval podľa ust. § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne nepostupoval podľa ust. § 13 ods. 2 vyhlášky, pretože s poukazom na predmet konania, teda určenie vlastníckeho práva, určenie neplatnosti darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade a určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim, je zrejmé, že procesné spoločenstvo žalovaných v 1. a 2. rade má charakter nerozlučného spoločenstva a o spoločných úkoloch v rámci trov právneho zastúpenia nie je možné hovoriť, pretože tie sa uplatňujú výlučne v samostatnom spoločenstve účastníkov. Prvostupňový súd postupoval správne, ak neaplikoval ust. § 13 ods. 2 vyhlášky.

Konanie o odvolaní má za cieľ preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Odvolací súd je viazaný rozsahom aj dôvodmi vymedzenými v odvolaní a môže pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadnuť iba na dôvody odvolania, ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty a ktorých existencia sa v konaní súčasne aj preukázala. Okrem nich má odvolací súd z úradnej povinnosti prihliadať ešte na vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že preskúmacie oprávnenie odvolacieho súdu je ohraničené medzami, v ktorých sa odvolateľ domáha preskúmania rozhodnutia a rozsahom vymedzeným odvolateľom, nie je súd nimi viazaný iba vo výnimočných prípadoch uvedených v zákone. Aj keď žalobca v 1. rade nenamietal jednotlivé úkony, za ktoré odmena bola priznaná, odvolací súd preskúmal celú výšku priznaných trov právneho zastúpenia a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa správne priznal odmenu za jednotlivé úkony právnej služby, argumentačne sa vysporiadal a zdôvodnil priznanie náhrady trov konania žalovaným v 1. a 2. rade.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol § 224 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že ich náhradu nepožadovali.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.